

- állapítsa meg a Közösség szerződésen kívüli felelősségét és kötelezze az Európai Parlamentet arra, hogy fizessen a felperesnek 58 700 eurót az ajánlati felhívás keretében felmerült költségek és a jóhírnév sérelme miatti nem vagyoni kár megtérítéseként, valamint e kár felbecsülésére jelöljön ki szakértőt;
- mindenesetre az Európai Parlamentet kötelezze a jelen eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes vitatja az Európai Parlamentnek a felperes EP/DGINFO/WEFTV/2006/2003 ajánlati felhívás 2. tételére: az adások tartalma, az Európai Parlament webtelevíziós csatornájának létrehozása céljából⁽¹⁾, vonatkozó ajánlatát elutasító határozatát.

A keresete alátámasztására a felperes először is a megtámadott határozat elfogadásához vezető nyilvánvaló eljárási szabálytalanságra hivatkozik, az aktus megalkotója hatáskörének hiánya, a költségvetési rendelet⁽²⁾ 101. cikkének megsértése, és a 2342/2002 rendelet⁽³⁾ 149. cikkének megsértése miatt.

Másodszor, a felperes azt állítja, hogy egyrészt a Parlament a 2006. augusztus 7-én eredetileg meghozott, és a szerződést neki odaítélő határozattal ellentmondásban álló határozatot hozott, anélkül hogy e változást indokolta volna, másrészt pedig a megtámadott határozatban figyelembe vett kiválasztási szempontok nem azok, amelyeket a Parlament első határozatával összefüggésben alkalmaztak, és azok nem úgy kerültek meghatározásra az ajánlati felhívásban. Ezért megsértették az abban foglalt kiválasztási szempontokat, valamint az egyenlő bánásmód, az átláthatóság és az indokolási kötelezettség elvét.

⁽¹⁾ „Az Európai Parlament web televíziós csatornája” hirdetmény (HL 2006 S 87-91412)

⁽²⁾ Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 248., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 74. o.)

⁽³⁾ Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. december 23-i 2342/2002/EK, Euratom bizottsági rendelet (HL L 357., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 145. o.)

2006. december 13-án benyújtott kereset – IBP és International Building Products France kontra Bizottság

(T-384/06. sz. ügy)

(2007/C 20/49)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: az IBP Ltd (Tipton, Egyesült Királyság) és az International Building Products France SA (Sartrouville, Franciaország) (képviselők: M. Clough QC és A. Aldred solicitor)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a határozatnak a felpereseket érintő részét a 2001. november 23. és 2004. április 1. közötti időszak tekintetében;
- mindenesetre semmisítse meg a bíróságot vagy csökkentse annak összegét az általa megfelelőnek ítélt összeggel;
- kötelezze a Bizottságot a felperesek költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek keresete a COMP/F-1/38.121 szerelvények-ügyben 2006. szeptember 20-án hozott C(2006)4180 végl. jav. bizottsági határozat részleges megsemmisítésére irányul, amelyben a Bizottság megállapította, hogy a felperesek más vállalkozásokkal együttesen megsértették az EK 81. cikket és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 53. cikkét az árak rögzítésével, árlistákban, árengedményekben és kedvezményekben történő megállapodással, áremlések végrehajtási mechanizmusában való megállapodással, a nemzeti piacok és a vevők felosztásával, valamint más kereskedelmi információk cseréjével.

Keresetük alátámasztására a felperesek előadják, hogy a Bizottság megsértette az EK 81. cikket annak megállapításával, hogy a felperesek egyetlen, összetett és folyamatos, az EK 81. cikkbe ütköző jogsértésben vettek részt a 2001. november 23. és 2004. április 1. közötti időszakban annak ellenére, hogy a felperesek álláspontja szerint a Bizottság birtokában lévő bizonyíték ezt nem támasztja alá.

A felperesek továbbá azt állítják, hogy a Bizottság az EK 253. cikkel ellentétesen nem indokolta, illetve nem megfelelően indokolta ezt a megállapítást.

Ezenfelül a felperesek előadják, hogy a Bizottság megsértette a meghallgatáshoz való jogukat azzal, hogy a jogsértést anélkül állapította meg, hogy előzetesen kifogásközlésben ismertette volna az ügyet a felperesekkel, illetve a vitatott határozat elfogadását megelőzően lehetővé tette volna számukra megjegyzések tételét.

A felperesekre kiszabott bírság megsemmisítésével, illetve csökkentésével kapcsolatban előadják, hogy:

- a) a Bizottság elmulasztotta a 17. rendelet ⁽¹⁾ 15. cikke (2) bekezdésének, az 1/2003 rendelet ⁽²⁾ 23. cikke (2) bekezdésének, valamint az 1998-as bírságkiszabási iránymutatás ⁽³⁾ 5. cikke a) pontjának alkalmazását;
- b) a Bizottság az International Building Products France-ra 5,63 millió euró bírságot szabott ki, ugyanazon magatartásért kétszer;
- c) a Bizottság tévesen alkalmazta az 1998-as bírságkiszabási iránymutatást;
- d) a Bizottság tévesen alkalmazta az 1996-os engedékenységi közleményt ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ A Szerződés [81.] és [82.] cikkének végrehajtásáról szóló, 1962. február 6-i 17. (első) tanácsi rendelet (HL 1962. 13., 204. o.; magyar nyelvű kiadás 8. fejezet, 1. kötet, 3. o.)

⁽²⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 8. fejezet 2. kötet, 205. o.)

⁽³⁾ „Az ESZAK-Szerződés 65. cikkének (5) bekezdése alapján kiszabott bírság megállapításának módszeréről szóló iránymutatás” című, 1998. január 14-i bizottsági közlemény (HL 1998. C 9., 3. o.; magyar nyelvű kiadás 8. fejezet, 1. kötet, 171. o.)

⁽⁴⁾ A kartellügyek esetében a pénzbírságok alóli mentességről és a pénzbírságok csökkentéséről szóló bizottsági közlemény (HL 1996. C 207., 4. o.)

2006. december 14-én benyújtott kereset – Aalberts Industries és társai kontra Bizottság

(T-385/06. sz. ügy)

(2007/C 20/50)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: az Aalberts Industries NV (Utrecht, Hollandia), az Aquatis France (La Chapelle St. Mesmin, Franciaország) és a Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (Argenbühl-Eisenharz, Németország) (képviselők: R. Wesseling és M. van der Woude ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperesek kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az 1. cikket, a 2. cikk a) pontját és a 3. cikket;

- semmisítse meg a 2. cikk b) pontjának (2) bekezdését az Aquatis-t és a Simplexet érintő részében;

- másodlagosan jelentősen csökkentse a felperesekre kiszabott bírság összegét

- mindkét esetben kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek keresete a COMP/F-1/38.121 szerelvények-ügyben 2006. szeptember 20-án hozott C(2006)4180 végl. jav. bizottsági határozat részleges megsemmisítésére irányul, amelyben a Bizottság megállapította, hogy a felperesek más vállalkozásokkal együttesen megsértették az EK 81. cikket és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 53. cikkét az árak rögzítésével, árlistákban, árengedményekben és kedvezményekben történő megállapodással, áremlések végrehajtási mechanizmusában való megállapodással, a nemzeti piacok és a vevők felosztásával, valamint más kereskedelmi információk cseréjével.

Keresetük alátámasztására a felperesek öt jogalapra hivatkoznak annak bizonyítására, hogy a Bizottság határozata nyilvánvaló értékelési hibákon, az EK 81. cikk megsértésén, valamint a gondos ügyintézés általános elveinek megsértésén alapul.

Először a felperesek előadják, hogy az Aalberts nem gyakorolt döntő befolyást a portfóliójában szereplő társaságok, az Aquatis és a Simplex Armaturen + Fittings üzleti magatartására, illetve az Aalberts cáfolta a döntő befolyás vélelmét. Az Aalberts felelősségét így nem lehetne megállapítani az Aquatis és a Simplex Armaturen + Fittings állítólagos jogsértéséért.

Másodszor a felperesek azt állítják, hogy a) a terhükre felhasznált bizonyos dokumentumok és nyilatkozatok a tárgyidőszakon kívülre esnek, mivel 2004. április 1-je utáni eseményekkel kapcsolatosak, továbbá hogy b) más bizonyítékok nem használhatók fel a felperesek ellen, mivel azok nem képezték részét a felperesekhez intézett kifogásközlésnek. Mindezek mellett a felperesek előadják, hogy ezek a dokumentumok és nyilatkozatok nem bizonyítják – sem egyenként, sem összességükben – az EK 81. cikk megsértését az ő részükről.

Harmadszor a felperesek előadják, hogy azon bizonyítékok, amelyekre a Bizottság támaszkodott, nem bizonyítják jogilag megkövetelt módon azt, hogy az általános kartell a 2001 áprilisában lefolytatott vizsgálatokat követően is folyt. A vitatott határozat a felperesek szerint nem tartalmaz továbbá semmilyen indokolást, amely kapcsolatot teremtene a felperes piaci magatartása és az állítólagos megállapodás között.

Negyedszer a felperesek előadják, hogy a bírságot csökkentésének lenne helye, mivel a Bizottság tévesen alkalmazta a bírságkiszabási iránymutatást és tévedett a bírság kiszámítása során az alapösszeg jogsértő meghatározása révén, mivel a) az állítólagos jogsértést nem lehet „különösen súlyosnak” minősíteni, b) a Bizottság nem vette megfelelően figyelembe a jogsértés tényleges hatását és c) az érintett földrajzi piac méretét tévesen azonosította az EGT-vel.